

Redakcja informuje, że – zgodnie z aktualnymi wytycznymi Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego – każdy artykuł naukowy przed publikacją na łamach „Kultury Współczesnej” jest recenzowany anonimowo przez dwóch niezależnych recenzentów. Recenzje, omówienia, sprawozdania nie przechodzą procesu podwójnej ślepej recenzji. Afiliacja recenzentów wybieranych do oceny tekstów z koncepcji numeru jest inna niż afiliacja redaktorów tomu. W przypadku tekstów spoza koncepcji recenzenci nie są związani z tą samą jednostką akademicką co autor.

Zanim teksty trafią do recenzji ich oceny dokonuje zespół redakcyjny. Brane są pod uwagę takie kryteria jak: zgodność z tematyką pisma, dojrzałość aparatu badawczego oraz zawartość merytoryczna. O wyniku każdego z etapów prac informowani są sami zainteresowani – w momencie przejścia tekstu przez ocenę redakcyjną autor otrzymuje informację o decyzji i, o ile się takie pojawiają, sugerowanych poprawkach. Po zaakceptowaniu artykułu przez redakcję (i po naniesieniu poprawek) tekst przechodzi kontrolę antyplagiatową (redakcja współpracuje z portalem plagiat.pl).

Arkusze recenzencki składa się z pół wyboru, dzięki którym recenzenci mogą jednoznacznie ocenić, czy tekst nadaje się do druku w tej formie, wymaga drobnych zmian lub też jego kształt uniemożliwia jego publikację w piśmie naukowym. Arkusz pozwala recenzentom również na ocenienie innowacyjności myśli, warsztatu badawczego i innych istotnych kwestii, w mniejszym lub większym stopniu decydujących o ostatecznej ocenie. Poza częścią zamkniętą arkusze zawierają część pisemną, w której recenzenci mogą opisać mocne i słabe strony tekstu, zawrzeć sugestie oraz dookreślić ocenę zawartą we wcześniejszych polach. Wzór arkusza do wglądu.

O dopuszczeniu do druku decyduje ocena dwóch recenzentów. Jeśli jednak recenzje są sporne (jedna jednoznacznie negatywna, a druga – jednoznacznie pozytywna), artykuł przesyłany jest do konsultacji trzeciemu recenzentowi, który, podobnie jak poprzednicy, nie zna tożsamości autora tekstu; nie zna też treści poprzednich recenzji, jednak informowany jest o spornych ocenach tekstu. W takiej sytuacji o dopuszczeniu do druku decyduje trzecia, rozstrzygająca recenzja.

Redakcja „Kultury Współczesnej” zobowiązuje autorów przyjętych do druku publikacji do ujawnienia informacji o osobach (fizycznych oraz prawnych), które przyczyniły się do powstania publikacji (z podaniem ich afiliacji oraz wkładu – informacji, kto jest autorem koncepcji, tez, metodologii itp. wykorzystywanych podczas przygotowywania publikacji). Autor/autorzy publikacji przyjętych do druku, na mocy odpowiednich umów podpisanych z wydawcą pisma, deklarują autorstwo tekstu i jego wolność od wad prawnych (innymi słowy – że jest to ich tekst autorski) oraz jego oryginalność. Na mocy wspomnianej umowy przenoszą również na wydawcę pisma pełnię praw majątkowych na czas nieokreślony. Redakcja jest uprawniona do uzyskania informacji o źródłach finansowania publikacji, wkładzie instytucji naukowo-badawczych, stowarzyszeń i innych podmiotów; informacje te mogą zostać opublikowane w stopce tekstu.

Deklaracja zawarta w umowie wskazuje autora jako osobę odpowiedzialną za wszelkiego rodzaju roszczenia osób trzecich wobec tekstu przyjętego do druku. Jakikolwiek przejaw nierzetelności (jak chociażby ghostwriting, guest authorship czy plagiaty) redakcja uznaje za przejaw nierzetelności naukowej i o każdorazowym stwierdzeniu takiego procederu informuje odpowiednie organy. Ponadto – na mocy umowy – autor zostaje w takiej sytuacji objęty finansową karą umowną, adekwatną do honorarium za wydrukowanie tekstu. Wszelkie przejawy nierzetelności naukowej są dokumentowane.

Prośby o przedruk rozpatrywane są indywidualnie i realizowane za pomocą odpowiedniej umowy licencyjnej. Artykuły publikowane w kwartalniku są dostępne w wersji elektronicznej w archiwum na stronie kwartalnika.

Przygotowanie tekstów

Materiały przeznaczone do druku w „Kulturze Współczesnej” należy dostarczyć redakcji w postaci elektronicznej – za pomocą poczty elektronicznej na adres: kwartalnik@nck.pl.

Do artykułów naukowych należy dołączyć streszczenie w języku polskim (nie więcej niż 600 znaków), a także krótką notę informacyjną o autorze – stopień naukowy, miejsce pracy, ewentualnie stanowisko, obszar zainteresowań, ostatnie publikacje, oraz 4–5 słów kluczowych.

Objętość artykułów nie powinna przekraczać 1 arkusza autorskiego (40 tysięcy znaków ze spacjami i przypisami). Recenzje i eseje krytyczne nie mogą przekraczać odpowiednio 9 i 20 tysięcy znaków ze spacjami. Każdy z artykułów winien mieć jasną strukturę (wstęp zawierający tezę artykułu lub wskazujący obszary badawcze, analizę tematu oraz wnioski).

Obowiązujące formatowanie to: czcionka Times New Roman, 12 punktów dla tekstu głównego oraz 10 punktów dla przypisów i dłuższych cytatów, interlinia 1,5 wiersza w tekście głównym. Wyrównanie tekstu głównego i przypisów – do lewej. Redakcja przyjmuje teksty w formatach .doc, .docx, .rtf i .odt. Artykuły przesyłane w formatach zamkniętych lub uniemożliwiających edycję przy pomocy typowego oprogramowania nie będą poddawane ocenie.

Osoby (autorzy, twórcy, redaktorzy itp.) wymieniane w tekście głównym podawane są z pełnym imieniem i nazwiskiem. Gdy artykuł ma więcej niż jednego autora, należy wskazać orientacyjny wkład pracy każdego z nich.

Cytowane w tekście i przypisach fragmenty innych prac, dokumentów bądź edycji źródłowych zapisywane są czcionką prostą w cudzysłowie. Cudzysłowy powinny być polskie (dolny i górny). Tekst cytowany w cytacie powinien być ujęty w tzw. żabki (« »). Dłuższe cytaty (powyżej czterech linii tekstu normalnego) powinny być zapisane czcionką o rozmiarze 10 punktów, z wcięciami z obu stron (odpowiednio 2 i 1 centymetr).

W tekście i przypisach tytuły książek, artykułów, utworów literackich, filmów oraz dzieł artystycznych zapisywane są czcionką pochyłą (kursywą).

Tytuły gazet i czasopism zapisywane są czcionką prostą w cudzysłowie.

Zwroty w języku obcym – łacińskie, angielskie itp. – należy zapisywać kursywą.

Fragmenty, które chce się wyróżnić, muszą być zapisane czcionką rozstrzeloną (nie pogrubioną ani nie kursywą).

Śródtytuły nie są numerowane, ale wyróżniane przez pogrubienie. Numerowane są śródtytuły drugiego stopnia.

W tekście ani w przypisach nie stosuje się skrótów, oprócz itd. Używa się więc zapisów: rok, wiek, na przykład, między innymi.

Daty w tekście i przypisach zapisywane są w pełnym brzmieniu, np. 4 grudnia 1610 roku. Nie używa się cyfr dla określeń typu lata trzydzieste, ani w przypadku numeracji wojen lokalnych i światowych (druga wojna światowa).

Uzupełnienia cytatu zaznaczane są w nawiasie kwadratowym z podaniem inicjałów autora uzupełnienia, np. [autor miał na myśli... – przyp. OB].

Konstrukcja przypisów

W przypisie podawane są: inicjały imienia i nazwiska wszystkich autorów, tytuł w pełnym brzmieniu, nazwa wydawnictwa, miejsce i rok wydania, ewentualnie zakres stron: M. Bachtin, *Twórczość Franciszka Rabelais'ego*, tłum. A. i A. Goreniowie, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1975, s. 353.

Tytuły prac cytowanych po raz pierwszy podawane są w przypisie w pełnym brzmieniu (jw.). Przy ponownym cytowaniu pracy danego autora używany jest zapis skrócony: M. Bachtin, *Twórczość Franciszka Rabelais'ego*, dz. cyt., s. 15. Gdy cytowane jest dzieło z poprzedniego przypisu, stosowany jest skrót „Tamże”: Tamże, s. 55. Jeśli bezpośrednio po dziele danego autora cytowane jest jego kolejne dzieło, zamiast nazwiska autora wystarczy zapis „Tenże”. Identyczne zasady powtórnego cytowania stosowane są przy artykułach z czasopism, prac zbiorowych, w wydawnictwach źródłowych.

Tytuły częściej cytowanych edycji źródłowych, ewentualnie czasopism i wydawnictw zbiorowych, a także nazwy instytucji, takich jak archiwa czy biblioteki, po raz pierwszy zapisywane są w pełnym brzmieniu, dalej funkcjonując już tylko jako skrót, np. Archiwum Państwowe w Toruniu (dalej cyt. APT).

W przypadku cytowania publikacji obcojęzycznych tytuł i miejsce wydania podawane są w języku publikacji. Tytuły artykułów i rozdziałów pisane są małymi literami, a tytuły książek – wielkimi.

W wypadku pracy zbiorowej podawane są: tytuł dzieła, inicjał imienia i nazwiska redaktorów, miejsce i rok wydania: *Amerykańska antropologia postmodernistyczna*, red. M. Buchowski, Instytut Kultury, Warszawa 1999, s. 170.

W wypadku pracy będącej częścią większej całości zapis wygląda następująco: W. Welsch, *Transkulturowość. Nowa koncepcja kultury*, [w:] *Filozoficzne konteksty rozumu transwersalnego. Wokół koncepcji Wolfganga Welscha*, red. R. Kubicki, Fundacja Humaniora, Poznań 1998, s. 204.

W wypadku artykułu w czasopiśmie zapis wygląda tak: W. Mikuła-Gawędzka, *Lekcja profesora Livio Vacchiniego*, „Architektura Murator” 12(51)/1998, s. 31–35.

W przypadku linku do strony internetowej na końcu w nawiasie półokrągłym wpisywana jest data dostępu, nazwa miesiąca zapisywana jest słownie: (26 grudnia 2017).

Poszczególne elementy przypisu oddzielane są od siebie przecinkami, na końcu stawiana jest kropka.